

Á vitjan í Betania

Einaferð tá Jesus var á ferð, var Hann boðin inn til eina konu, sum æt Maria.

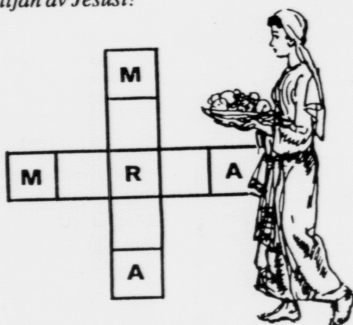
Hon hevði eina systur sum æt Maria.

Hon setti seg við Harrans fótur og lurtaði væl eftir.

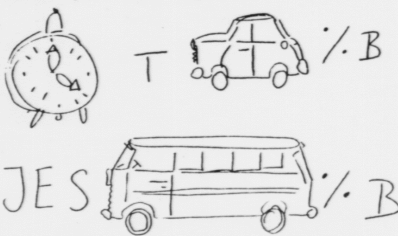
Tá segði Marta: »Harri, leggur Tú einki í, at Maria ikki hjálpir mær?»

Jesus svaraði: »Marta, Marta... Maria ger ikki nakað skeivt... tað er gott at hon hevur valt at sita við mínar fótur, og lurta eftir Mær«.

Hvussu itu báðar systrarnar, sum høvdu vitjan av Jesu?

Jesus sigur, at tað er gott at hava:

(tíð Jesus)

Aðalfundururin

hjá Pf. Pressan av 1981, sum 13. okt. varð lýstur at vera 25. okt. 1994, verður týsdagin 1. november 1994, kl. 18 á Argjavegi 26, 160 Argir.

Nevndin

Eykaaðalfundururin

hjá Pf. Húsið, sum 13. okt. varð lýstur at vera 25. okt. 1994, verður týsdagin 1. november 1994, kl. 18 á Argjavegi 26, 160 Argir við áður lýstu skrá.

Nevndin

Jóan Pauli Poulsen í Sandvík farin

Tíðin stendur ikki í stað, og sjálvt um vit vildu gjørt nakað við hetta, so ber ikki til.

Tað er bara soleiðis, og gott er tað, øll hava við okkara tíð, soleiðis er lívið okkum lagað.

Aftaná eitt langt lív, vóru árinu nú komin, nú mín góði persónligu vinur, Jóan Pauli Poulsen í Sandvík hevur nú lagt áramar inn.

Tann báturin, sum lá væl bundin við bryggjuna, línan sum bant hann, hon var nú so slitin at seinastu trægrirnir slitnaðu, og nú rekur báturin á deyðans havi. Hetta er lív okkara frá vøggju í grøv.

Jóan Pauli var ein álitismaður í øllum virki sínum, og tað sum sermerkti hann var hansara erligi máti at siga sína hugsan um lívsins viðurskipti.

Politiskt var eingin ivi um hansara stöðu. Á ungum árum hevði hann tikið stöðuna, og hon broyttist ikki, sjálvt um hann serliga harðliga fannst at tí broyting, sum var farin fram í flokki okkara.

Hóast broytingin ikki fór fram eftir hansara hugsan, so broytti hann ongantíð stöðu um tað politiska. Hart og týðiliga segði hann sína meining á rætta stað, men samstundis var hann tann trúgvi stuðulin, tá á stöð, tí hugsjónin, hon var ongantíð broytt.

Jóan Pauli hevur verið okkara flokki ein trúgvar og góður stuðul, og vit fara at minnst hann og hansara máta at vera uppá í stórum takksemi.

Á Løgtingi hevur hann eisini verið okkara umboð, og tað eru enn lögtingslimir, sum minnst hansara røðu í orðaskifti við táverandi andstöðu.

Tað, sum hevur eyðkent Jóan Paula, var hansara sera vakri málburður og tað at taka til, sum eyðkent var fyri allar sandvíkingar. Hetta fekk andstöðuleiðarin á tingi tá at merkja.

Tað er tungt at siga tað seinasta farvæl fyri okkum, sum hava kent Jóan Paula, men meira persónligt er tað fyri tykkum, sum vóru hansara. Tit vóru hansara eitt og alt, tit hava mist so nógv, men í sorg og sakni koma tit at minnst tær góðu løturnar, og onkuntíð vilja tit smílast og minnst aftur á tað, sum hann hevur sagt.

Persónliga fari eg at minnst mín góða vin Jóan Paula við stórum takksemi, og takka lagnuni fyri, at eg fekk møguleika at virka saman við hesum álitismanni.

Í djúpasta takksemi drýpi eg høvur við deyða Jóan Paula Poulsen.

Tíðin stendur ikki í stað, lívið sum streymurin rennur, á ungum ári tí ei gevur tí gætur, brátt eru runnin ár, og fram standa myrkar nætur. Hvussu vit vanda og hvussu vit snara, sum árin renna við fyrst hesum vara, at alt vit gjørdur er stókkut løta.

Tað, sum er avgerandi er, at vit aftur møta teimum, sum undan fóru, teimum sum bygdu land. Vinur mín hevur lagt áramar inn, og tómt er, nú hann er farin. Á Mørkini tvey minni góð standa, varðin og bygðin vil í takksemi minnst, ein mann í æru og dygd, sum verður lagdur til hvíldar í Sandvík, hansara heimbygð.

Sverre Midjord

Á beinkjunum í SMS

Dagurin seigliga stýttist og úti er illsligt og kalt, á beinkjunum aftur teir sita, meðan »stressaða« fjøldin titar framvið skundisliga, við fyltum skjáttum á veg heim til heimið har heima.

Í summar var tynnrí á beinkjunum, ja, onkran dagin teir vóru tómir, tá var lýðka í luftini og sólin vermdi so væl. Tú sást teir fróar stetta tætt við Rúsuna, ella hugna sær á Skansanum, náttúrunnar reystu og glaðu kappar.

Nú er aftur kalt og einsligt úti og fólk renna hjálvað avstað, tit manna aftur beinkirnir, sita og reypa í flokki, viðhvørt. Oftast tó heilt einsamallir, sutla av fjaldari pisu í loynd.

Í meðan gongur fjøldin framvið, skoðar tykkum av fyrstu parkett og fjallar rodnandi sína vanvirðing, hon takkar innantanna tí góða Gudi, at hon ikki er sum tit, drykkjubørn, apukattar, bukkar og viljaloyingar.

Tit eygfara eisini rennandi fjøldina í tykkar fløkta kensluheimi. Kenna tykkum lítlar eina løtu: »Tað gongst henni væl«, hugsa tit. So manna tit tykkum aftur. Pisan gevur nýggja meg.

Klokkan er farin av fimm, enn manna tit hvítu beinkirnir. Skjótt tagna klirrandi kassatól vaktarmenn reka úr rætt. Utan fyri biðar náttin og angistin nú hvítu beinkirnir eru tømdir.

Jústinus 19/10-1994

Fundur í MBF-grunninum mikudagin 9. november

Umsóknarblað fæst við at vanda sær til skrivstovuna hjá MBF, Íslandsvegur 10c, ella tlf. 17373.

Umsóknir mugu vera skrivstovuni í hendi í seinasta lagi fríggjadagin 4. november.

Endamálið grunnsins er at veita brek-aðum og hjálparfólki teirra stuðul til ferðir, fundir, skeið og onnur tiltøk fyri brekað í Føroyum og uttanlands.

Nevndin

Blindastovnur Føroya

hevur opið mánag-fríggjadag kl. 9-16. Telefonir: 18222 og 19288.

BILLUTIR

Útvegast til
**FLEST ALLAR
BILAR**

Fa. BILLUTIR

Tlf. 21605 Fax. 21666

BT palletvagnar

Søla, eýkalutir
og tænaða!

Eru á goymslu.

Kaj Andreassen Pf.
Klingran 5 - Høvik - Tlf. 15600

Eliaskirkjan

Vesterbrogade 49, København. Kristilgur fundur verður leygardagin kl. 19. Bussarnir 1, 6, 16, 28 og 41 steðga nærhendis. Sunnudagsskúlin á Oyrasundsskolegínum verður sunnudagin kl. 14. Tlf. 32 88 67 27.